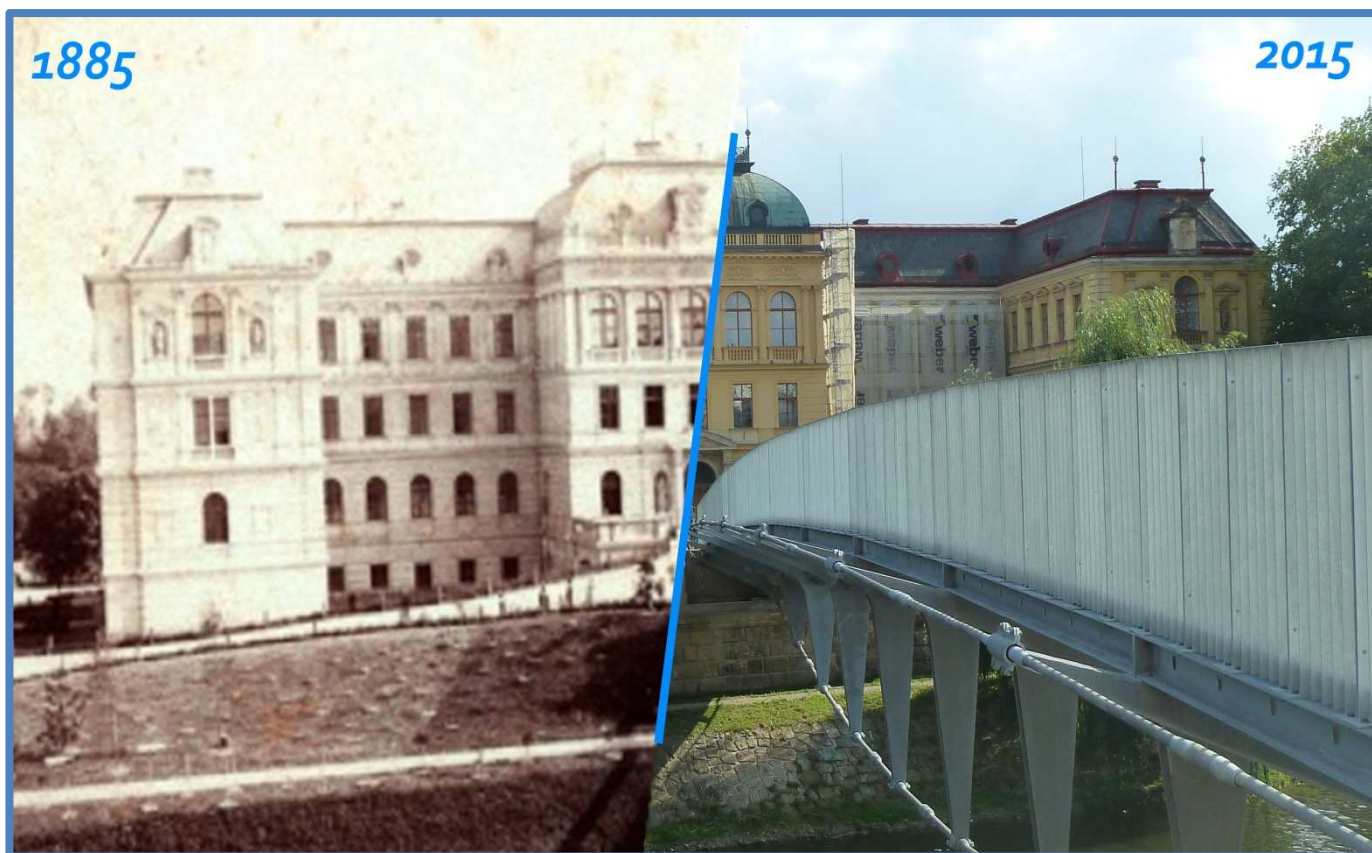

ČÍSLO 4 (73)
ŘÍJEN 2015

130 let

Historie ZŠ Na Ostrově

Naše škola byla postavena v roce 1885, původně však jako chlapecká. Stavba školy započala na jaře 1884, dokončena byla v srpnu roku 1885. Ještě než byla naše škola postavena, místní chlapci se museli učit v zaprášené školní budově u kostela, ve které se muselo v jedné třídě tísnit **až 91 žáků**. Proto není divu, že se městské zastupitelstvo rozhodlo postavit novou školu. Projektantem byl stavební rada Arnošt Jenšovský. V roce 1897 postihla naši školu povodeň. Těžkou dobou byla První světová válka (1914-1918), kdy školu obsadili vojáci maďarské národnosti. V roce 1929 se krajem prohnala vichřice, která poškodila školu. V Druhé světové válce (1939-1945) naši školu obsadili Němci a dvě třídy byly umístěny opět ve škole u kostela. V roce 1941 muselo být celé žactvo kvůli Němcům přesunuto do dívčí školy Boženy Němcové. Po roce 1948 byly spojeny chlapecké a dívčí školy, tudíž se Ostrov stal školou pro chlapce i dívky. V letech 1971-1984 probíhala ve škole rozsáhlá oprava za astronomických **7 037 000 Kč**. V roce 1993 byla zřízena počítačová učebna. Roku 2000 poškodila školu obrovská povodeň, která zatopila tělocvičnu, a některé místnosti v suterénu. V letech 2005-2007 vznikl školní vzdělávací program Ostrov porozumění. Do naší školy chodili např.: Otakar Španiel, Josef Šíma, Livia Klausová, Otto Dlabola. Momentálně je naše škola právem jednou z největších a nejkrásnějších v regionu.

Foto školy z roku 1885

HAA

Toto číslo pro Vás připravila redakční rada IQčka:

Šéfredaktorka: Adéla Moravcová – MOA (7.B)

Zástupkyně šéfredaktorky: Tereza Jevčáková – JET (7.B)

Členové:

Adam Havrda – HAA (5.A)

Vojtěch Štěp – STV (5.A)

Jolana Machová – MAJ (5.B)

Dagmar Světelská – SVD (5.B)

Natálie Klížová – KLN (7.A)

Radka Procházková – PRR (7.A)

Daniel Bělohávek – BED (7.B)

Tereza Kubátová – KUT (7.B)

Tomáš Batelka – BAT (8.B)

Anna Formanová – FOA (9.A)

Kvíz – naše škola

1. Naše škola byla původně

- a) chlapecká
- b) dívčí
- c) chlapecká i dívčí

2. Naše škola byla postavena:

- a) 1883
- b) 1884
- c) 1885

3. Kdo obsadil školu během 1. světové války?

- a) Němci
- b) Maďaři
- c) Rakušani

4. Josef Šíma byl:

- a) malíř
- b) sochař
- c) krasobruslař

5. Kdy se školou prohnala vichřice?

- a) 1931
- b) 1933
- c) 1929

6. Obsadili za 2. Světové války naši školu Němci?

- a) ano
- b) ne
- c) částečně ano

7. Kdy na škole probíhala oprava?

- a) 1966 – 1979
- b) 1971 – 1984
- c) 1976 – 1989

8. Školní vzdělávací program se jmenuje:

- a) Ostrov pochopení
- b) Ostrov porozumění
- c) Ostrov poznání

HAA

Anketa

Protože naše škola letos slaví 130 let od svého otevření, rozhodli jsme se vyzpovídat učitele, kam oni sami chodili a co by popřáli škole k narozeninám.

Paní učitelka Kačerová chodila na ZŠ v Plaňanech u Kolína. Škole přeje, aby byla stále mladší a mladší.

Paní učitelka Bedleková chodila na ZŠ Na Ostrově v Jaroměři, škole přeje spoustu hodných a úspěšných žáků. „Stačí podívat se do sedmé B, že?“

Paní učitelka Kubálková chodila na ZŠ Boženy Němcové. Škole přeje, aby jí měli žáci i učitelé rádi.

Paní učitelka Janečková chodila na ZŠ Boženy Němcové a přeje škole hodně štěstí a pevné základy.

Paní učitelka Těšinová chodila na ZŠ Boženy Němcové a do Semonic. Přeje škole, aby se v ní učitelům a žákům dařilo.

Pan učitel Horký chodil na prvním stupni do ZŠ ve Vlčicích, na druhém do ZŠ v Pilníkově. Přeje škole dobré žáky a učitele.

Paní učitelka Soukalová chodila na ZŠ v Pardubicích a škole přeje hodné žáky.

Pan ředitel Tomek chodil na ZŠ Boženy Němcové. Škole přeje hodné a úspěšné žáky, pracovité učitele a dobrého ředitele.

Děkujeme všem za odpovědi. ☺

Jak se naše škola dříve jmenovala

Naše škola slaví celých 130 let, tak si pojdme připomenout, jak se naše škola dříve jmenovala

1885 – 1941 Obecná a měšťanská škola chlapecká
1941 – 1945 Obecná škola chlapecká a hlavní škola
1945 – 1948 Obecná a měšťanská škola chlapecká
1948 – 1953 Národní škola
1953 – 1959 Osmiletá střední škola
1959 – 1961 Devítiletá střední škola
1961 – 1979 Základní devítiletá škola

Od roku 1979 jí známe jako ZŠ Jaroměř, Na Ostrově

Křížovka

Svíčky jsou z:

--	--	--	--	--

Školní předmět, ve kterém se kreslí a maluje:

--	--	--	--	--	--	--

Dvanáct měsíců má:

--	--	--	--

Část obličeje:

--	--	--

Šestý měsíc v roce:

--	--	--	--	--	--

Pro charitu se sbírají se:

--	--	--	--	--

 od PET lahve

Naše škola slaví _____

STV

Slavní Ostrováci

Josef Šíma

Josef Šíma se narodil do rodiny profesora kreslení. Školní léta si odbyl právě ve škole Na Ostrově.

V roce 1921 odjel do Francie. Před tím se však podílel na hře R.U.R. Karla Čapka jako scénárista. Během pobytu psal reportáže do Lidových novin. V roce 1923 odjel do Paříže, kde žil u paní Germaine. Vyráběla kabelky a portfeuille pro pány, získala za svoji tvorbu čestnou legii, légion d'honneur. Šíma se oženil s její dcerou. V roce 1930 vstoupil do spolku Umělecká Beseda. Jeho první práce po válce ovlivnil sociální civilismus, ale obsahovaly poetismus.

Senzitivní krajiny a obrazy z Francie v letech 1922-24 (Lodě v přístavu, Le Havre). Obrazy mají řadu symbolů a prvků obsahujících symbolismus: vejce, krystal, strom. Ve 30. letech zpracoval nekonvenčně antická témata: Pád Ikarův, Návrat Theseův, obraz zakoupil Magistrát hlavního města Prahy již v roce 1936 (dnes součást sbírky Galerie hlavního města Prahy v Domě U Zlatého prstenu), poté Zoufalství Orfeovo a další.

Pronesl citát **"Padám, padám a přitom jak tak padám, pořád maluju obrazy."** Pozdější díla jsou syntézou předchozích postupů. Patří k předním českým surrealistům, jako byla Toyen či Jindřich Štyrský. Sedá krajina s červeným tělem z roku 1967. Ilustrační tvorba obsahuje hlavně poezii (Louis Delluc, Lidé z baru z roku 1925 a J. Durych, Panenky v r. 1927). V šedesátých letech realizoval vitráže pro kostel Sv. Jakuba v Remeši. Umírá v roce 1971 v Paříži.

Josef Šíma ve svém pařížském ateliéru, asi 1929

Slavní Ostrováci

Otakar Španiel

Otakar Španiel se narodil dne 13.7. 1881 v Jaroměři. Nejdříve se učil v naší škole, poté vychodil Odbornou ryteckou školu v Jablonci nad Nisou. V roce 1901 absolvoval medailérskou školu vídeňské Akademie u prof. Josefa Tautenhayna. Mezi lety 1902 až 1904 pokračoval v Praze na AVU pod vedením J. V. Myslbeka. Své výtvarné vzdělání pak dokončil ve Francii, kde ho učil, Alexandre Charpentier.

Jeho pobyt v Paříži měl vliv na tvorbu jeho osobitého stylu. Velký význam mělo rovněž přátelství s Antoinem Bourdellem. V roce 1917 se stal profesorem na Uměleckoprůmyslové škole v Praze a od roku 1919 byl profesorem na AVU.

Po vpádu nacistů byl vězněn v internačním táboře ve Svatobořicích. Jeho bratr Oldřich Španiel, Československý generál emigroval, a byl přednostou vojenské kanceláře prezidenta Edvarda Beneše. Otakar Španiel byl mj. účastník letních olympijských her v letech 1912 a 1936 v kamenosochařství. Umírá dne 15.2. 1955 v Praze.

Dílo:

Busty:

Jan Evangelista Purkyně
Mikoláš Aleš
Alois Jirásek
Bedřich Smetana
Max Švabinský
Josef Mánes ad.

Pomníky:

Tomáš Garrigue Masaryk
Josef Mánes

HAA

Slavní Ostrováci

Marek Lhotský

- profesionální tanečník, muzikálová hvězda

Řekl IQčku něco o sobě:

„Přesně si pamatuji den, kdy jsem seděl znuděně na hodině matematiky a pod lavicí jsem si listoval školním časopisem IQčko. Většinou jsem časopis zběžně prolistoval, ale ten den mě zaujal článek jedné absolventky naší školy. Popisovala svůj život po škole, a já si říkal, jo té se to povídá. Ta už má vše za sebou. A ejhle, ten den přišel. Najednou stojím na té druhé straně. Na straně dospělého člověka, který už přesně ví, co od života čeká a co mu může nabídnout.“

Byl jsem osloven p. uč. Pávovou, abych vám napsal pár řádků o sobě, o mé práci, o mém životě. Tak jako to kdysi dělala nejmenovaná absolventka. Přemýšlel jsem, jak tento článek uchopit. Co vám sdělit, vám "dětem", kteří přesně nevědí, čím se budou živit, co je baví. Držel bych se citátu: "Úspěch navštěvuje jen ty, kteří vedou život plný práce."

Od dětství jsem přesně věděl, čím chci být. Tanečníkem. Během dlouhé cesty ke splnění mého dětského snu jsem slyšával často z mého okolí různé narážky typu: "Tanečník není povolání, dělej něco užitečného, tím se neuživíš, přestaň snít." Nicméně jsem si tvrdě stál za svým, a i přes tyto překážky jsem pokračoval ve svém snu. Kolem 6 roku začala moje taneční kariéra. Párkrát v týdnu jsem navštěvoval taneční kroužek společenských tanců manželů Štěpových. A jak se říká, s ovocem roste chuť. Tak mi Jaroměř začala být malá a já změnil Jaroměř za velké město Hradec Králové. Později Hradec za Prahu. Mezi tímto obdobím skončila moje docházka na ZŠ a čekalo mne něco nového. Něco neznámého. Co čeká brzo vás! :) Moje touha mě táhla na taneční konzervatoř, moje mamina na sportovní management v HK. Kdo ví, kde bych teď byl, kdybych dal na sebe. Ale s odstupem času a událostí, momentálně vím, že to tak bylo dobře. Během studia mi přistála na ruce nabídka odcestovat na půl roku do Itálie.

Dlouho jsem se rozmýšlel, ale díky sledu okolností, které se odehrály (např. pochybnost zda společenské tancování je ta správná volba) jsem plný očekávání odcestoval. Určitě jste tuto frázi xkrát slyšeli: "Zahraničí je nejlepší škola života." Tak já tuto frázi mohu potvrdit. Ano je. Okamžitě se změnila hodnoty v mém životě. Co je důležité a co míň.

Objevil jsem svoje slabé i silné stránky. Hlavně mi Itálie představila muzikál. Ve kterém jsem byl absolutní paní. Moje první představení bylo muzikál The Lion King. Ihned, co zazněla úvodní píseň Circle of life bylo o mé další cestě tanečníka rozhodnuto. A vlastně kdykoliv moje energie a chuť je pod bodem mrazu, pustím si tuto nádhernou písničku a hned jsem zpět na palubě. Po zahraničí jsem se musel vrátit do školy a odmaturovat. Přiznám se (a teď nebudu dobrý příklad pro ty, kteří nevědí, co v životě. Ale pro ty co už vědí přesně co

a jak, tak možná budu dobrým vodítkem), že zájem o studia nikdy nebyl velký. Na prvním místě byl, je a bude tanec. Vše šlo stranou: rodina, přátelé, i ta škola (v termín maturitní zkoušky jsem dělal konkurz na muzikál Romeo a Julie).

První konkurz proběhl překvapivě dobře, dostal jsem se okamžitě do díla muzikálu Antoinetta - královna Francie. Po úspěšném konkurzu přišla jedna velká otázka. Budu to stíhat se školou? Poprvé padlo rozhodnutí na školu. Chtíč mít hotovou školu a mít pokoj od ní byl obrovský. Po uvedení tohoto muzikálu na prkna, co znamenají svět, jsem propadl ve velký vztek. Je to něco nádherného (rozhodně doporučuji navštívit). Maturitní zkouška byla

kvůli konkurzu posunuta o týden později. A já se mohl pilně připravit ne na maturitu, ale na konkurz do světového muzikálu Romeo a Julie. Bylo mi absolutně jedno, co tam budu dělat. Stačilo se tam projít, a byl bych spokojen. Jenže já se dostal na titulní roli - nenávisť Kapuletů. Troufám si říci, že toto je má životní role. Nesmírně si jí užívám. A cením si této příležitosti. Poslední dobou v mém životě hrají velkou roli muzikály a to se mi potvrdilo i při skládání maturitní zkoušky. Mé přání bylo si "vytáhnout" dílo Bídníci. Tento muzikál znám nazpaměť. A byla to i jediná kniha, kterou jsem pořádně četl.

Mé prosby byly vyslyšeny a já si náhodou, či osudem vytáhl Bídníky. Beru to jako znamení ze shora, abych se plně věnoval umění; muzikálům. Ukončení studia pro mne znamenalo velké věci. Plné oddání umění. Umění se pro mne stalo jistou drogou, bez které nemohu vydržet. Na začátku mé muzikálové dráhy si mě všimnul úžasný choreograf a režisér pan Libor Vaculík. Řekl mi: "Máš úžasný jevištní face, jsi talent, který se často nerodí. Udělám z tebe profíka, který bude vzorem pro mnoho lidí." Bral jsem to jako vtip. On ale ne. Svého slova dosáhl. Udělal ze mě sólistu. Během roku. Někteří lidé se o to pokouší celý život. A já, 20leté ucho je všechny přeskočil. Úžasný pocit. Před tím jsem mluvil o muzikále Antoinetta a můj život je jedna velká horská dráha.

Nejmenovaný tanečník musel předčasně ukončit svojí kariéru. A já nastoupil na jeho místo.

Tento rok začínám svojí druhou sezónu. Během ní jsem poznal nespočet zajímavých lidí, které jsem jako vy potkával jen v televizi. Helena Vondráčková, Jitka Čvančarová, Kamil Střihavka, Monika Absolonová, Bára Basiková, Vojta Drahokoupil, Tomáš Trapl, Dana Morávková, Petr Malásek, Aneta Langerová, Marta Kubišová, Tito všichni mi prošli životem. Je obrovsky zajímavé vnímat tyto lidi jako obyčejné kolegy. Někteří mi přirostli k srdci, někteří jen tak propluli. Největším překvapením pro mne byla Bára Basiková. Je to úžasná osoba, před kterou smekám. Dokázala mě totálně nakopnout. Při premiéře přišla za mnou a pošeptala mi do ucha, že mi přeje štěstí na jevišti, a ať se ze mne všichni po... jako se po... ona. Pokaždé, když vstoupím na prkna, co znamenají svět, vybavím si toto.

Momentálně účinkuji v mnoha představeních: Labutí jezero (Křižíkova fontána), Tristan a Isolda (Křižíkova fontána), Notre dame de Paris (Křižíkova fontána), Carmen (Křižíkova fontána), Exotic night (Křižíkova fontána), Malá mořská víla (Křižíkova fontána), Někdo to rád horké (Severočeské divadlo opery a baletu), Tři mušketýři (Divadlo Broadway), Antoinetta - královna Francie (Divadlo Hybernie), Freddie - the King of Queen (Divadlo J. K. Tyla v Plzni), Romeo a Julie (Forum Karlín). A plno dalších je v přípravách. (balet Romeo a Julie, Angelika, Sybila)

Kdyby mi kdysi někdo řekl, co všechno zažiji a kam se dostanu, usmál bych se a řekl bych, že by to bylo krásné, ale trochu nereálné. Ale říká se: nikdy neříkej nikdy. Je to tak pravdivé tvrzení. Přeji vám, aby i vy jste si splnili "dětské" sny. A dosáhli svých cílů (doufám, že nemalých). Žijte teď, spát budete v hrobě."

Slavní Ostrováci

Otto Dlabola

Se známým krasobruslařem, jaroměřským rodákem a bývalým žákem naší školy, Ottou Dlabolou se žákyně naší školy setkaly při hodině tělesné výchovy 13. února 2008.

Ten den měl proběhnout bruslařský výcvik v rámci běžné hodiny tělesné výchovy. Po předchozí domluvě se na ledové ploše objevil náš bývalý žák Otto Dlabola, úspěšný reprezentant naší republiky v krasobruslařské disciplíně sportovních dvojic. V minulých letech se zúčastnil například olympijských her v Japonsku a ve Spojených státech amerických. Byl účastníkem mnoha evropských i světových šampionátů.

Setkání s tímto milým a skromným sportovcem bylo nezapomenutelným zážitkem, který byl posílen vystoupením s naší žákyní Šárkou Lázníčkovou, jež Otto provedl po ledové ploše a spolu s ní provedl poměrně náročnou krasobruslařskou figuru.

A jak prožívala chvíle na ledě Šárka?

“Když mě pan Dlabola chytl za ruku a vyjel se mnou na led, tak jsem vůbec netušila, co se bude dít. Najednou mi řekl, ať mu podám svoji nohu. To jsem vůbec nečekala. Byla jsem hrozně vyděšená, ale i přesto jsem udělala to, co mi řekl. Po pár vteřinách už jsem se vznášela ve vzduchu a připadala jsem si jako v jiném světě. Když jsem se opět ocitla v realitě, tak jsem tomu nemohla uvěřit. Byl to pro mě zážitek na celý život a moc se mi to líbilo.“

Co nám řekli bývalí Ostrováci

Jitka Formanová

„Jaký je život středoškoláka?“

Tak na tuto otázku jsem ještě na základní škole neznala odpověď. S devátou třídou ale přišlo také rozhodování, kam podat přihlášku na střední školu. Mou volbou bylo Gymnázium v Jaroměři. Nevěděla jsem, co mě tam čeká, ale jelikož jsem zvládla přijímačky, věděla jsem, že to brzy zjistím.

Přišel den D, tedy první den v nové škole, a já měla opravdu strach-jací budou asi moji noví spolužáci? nová třídní učitelka/učitel? nové prostředí? Po prvním týdnu mi došlo, že to bude opravdu náročné. Přestupem na střední školu se toho spousta změní. Učitelé už se s vámi tak ‚nemazlí‘ jako na základní škole, je na vás, abyste si sami sehnali a zjistili co potřebujete, přibyla spousta nových úkolů a povinností, hromada učení, dvě odpolední vyučování týdně a jiné.

Začala jsem brzy vzpomínat na základní školu a na to, jaká to tam vlastně byla ‚pohoda‘ i když se nám to tehdy nezdálo. Jen spolužáci byli fajn, měli jsme dobrý kolektiv, ale na nový režim a učení jsem si stále nemohla zvyknout, k pár pěkným známkám přibýlo také dost těch horších a já si začala říkat, jestli nebyl můj výběr školy špatný. Nevěděla jsem ale, jestli by to jinde bylo či nebylo lepší a než jsem se nadála, první ročník byl za mnou a já zjišťovala, že to až taková hrůza nebude. Zvykla jsem si na více úkolů a učení a konečně věřila, že to zvládnou. K těm horším pocitům ze školy přibýla spousta lepších-exkurze do zoo v Praze, několikadenní exkurze po památkách Prahy s večerní návštěvou divadel, lyžařský kurz, vodácký kurz atd. Uteklo to jako voda a vkročili jsme do čtvrtého ročníku. Zpočátku nás čekaly samé příjemné věci- Stučkovací večírek s pasováním na maturanty, maturitní ples, který jsme si opravdu užili a v neposlední řadě také poslední zvonění, které se vydařilo. Pak už před námi stál jen jeden úkol, ale dost těžký, a to zvládnout maturitu. Přesto, že se čas na učení zdál krátký a znalost učiva nedostatečná, zvládla jsem to.

Když se na to dívám s odstupem skoro dvou let, myslím, že mi tato škola spousta věcí nejen vzala, ale také dala. Ano, vzala mi volný čas, přidělala spousta starostí, vrásek a nervů, ale dala mi nová přátelství a především cenné zkušenosti. Tato škola pro mě nebyla špatná volba, ale člověk má všeobecné vzdělání bez zaměření a praxe, takže je celkem nutností další studium na VŠ nebo VOŠ.“

Co nám řekli bývalí Ostrováci

Pavel Voltr

„Zdravím všechny Ostrováky, 9 let jsem byl jedním z vás a navštěvoval jsem naši školu. Ale po devíti letech jsem se musel rozhodnout, co bude dál. Nebyl to lehký úkol pro deváťáka, který neměl žádné zkušenosti se životem. Ale měl jsem v oblíbenosti počítače, tak jsem si říkal, že bych mohl zkusit nějakou „počítačovku“. Měl jsem tři přihlášky na tři různé školy zaměřené na počítače. Každá z nich měla trochu jiný obor. Měl jsem to štěstí, že jsem nemusel dělat žádné přihlášky a tím pádem jsem vlastně čekal jen na jejich vyjádření. Vyšly mi dvě přihlášky a stál jsem před rozhodnutím, kam nastoupím. Kvůli dojíždění jsem se rozhodl pro Střední školu informatiky a služeb ve Dvoře Králové nad Labem. Jednalo se konkrétně o obor Počítačová grafika a multimédia. Tak jsem měl dva měsíce přemýšlení, co mě tam asi může čekat. A i když jsem čekal, že to tam bude o dost jiné, stejně mě hodně věcí překvapilo.

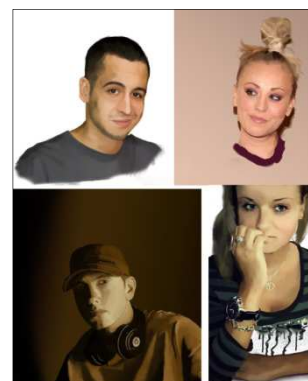
První dny byly dost těžké, protože jsem ještě budovu neznal a trochu jsem bloudil. Navíc tam nebyl skoro nikdo, koho bych znal, protože z mého ročníku tam téměř nikdo nebyl. Ale není se čeho děsit. Než začne pravé učení, tak celou třídu vezmou na adaptační kurz. Šlo v podstatě o týdenní výlet do kempu, kde jsme se pomocí různých her a aktivit pokoušeli sblížit a zapamatovat si navzájem jména. Náš ročník byl výjimečný hlavně tím, že naši třídu grafiků spojili s třídou lidí, kteří se hlásili na chemii, což je naprosto odlišný obor. Takže jsme byli v podstatě rozdělení na dva tábory s odlišnými zájmy. Ale po chvíli tyto rozdíly naprosto vymizely a tvořili jsme dobrý kolektiv. A jsem za to rád, protože jsme si mohli vzájemně

pomáhat s učením na společné předměty. Pokud uvažujete nad podobným oborem, tak vám něco poradím. Dávejte pozor při matematice a snažte se si odnést v hlavě co nejvíc jen jde. Na počítačových oborech se hodně klade důraz právě na matematiku. Já osobně jsem měl největší problém asi zrovna s ní.

Co se týče ostatních předmětů, tak některé byly nudné, ale bylo nutné jimi projít. Jednalo se například o základy chemie, biologie, dějepisu a podobně. I když mi tyto předměty vyloženě nevadily, tak jsem se víc těšil na předměty, kde konečně budeme používat počítače. První rok je těžký, protože si zvykáte na středoškolský život. Jiný styl učení, jiná docházka... Zkrátka hodně nových věcí. Proto je důležité vydržet hlavně ten první rok v pozoru a nic nezanedbat. První rok je jeden z nejtěžších. Učíte se základy grafiky, programování, psaní webových stránek, technického vybavení a dalších podobných předmětů. Málo lidí si to uvědomí, ale základy jsou to nejdůležitější. Když neznáte základy, nemůžete umět složitější věci.

Tím se dostávám k tomu, co vlastně se naučíte, když půjdete na tento obor. Naučíte se tedy například základy programování. To znamená, že pomocí jednoho programu budete moci vytvořit jiný program, který vám může třeba ulehčit práci. Třeba si můžete naprogramovat vlastní kalkulačku, která bude zvládat náročnější operace. Dále se tu můžete naučit technické vybavení. Technické vybavení v prvním ročníku je hlavně seznámení s počítačem a s tím, co ho tvoří. Nemyslím pouze myš, klávesnici a monitor. Myslím tím i vnitřní součástky počítače, které je důležité znát. A v předmětu počítačové grafiky se setkáte s nekonečno možnostmi, jak svoji představu převést do počítače.

Je více druhů grafiky. Jeden způsob jak dělit grafiku je na 2D a 3D grafiku. Ale co to všechno znamená? Zkratka „D“ značí dimenzi, tedy nějaký prostor. 2D grafika je tedy pouze dvouprostorová, což jsou například fotky a video. 3D grafiku jistě znáte. Hráli jste někdy nějakou hru? Tak většina nových her je tvořena 3D modely. Všechna auta, stromy, domy a všechno okolí je tvořeno právě 3D

modely. A vy se naučíte, jak je tvořit. Nezní to úžasně? Ano, je za tím hodně práce. Kdyby to bylo jednoduché, dělal by to přece každý. Ale o to lepší pocit pak máte z výsledku. Kromě modelů budete umět upravovat i fotky. A kolikrát to bývá i velká zábava. Chcete mít fotku s prezidentem? Tak si ji vyrobíte. Chcete mít fotku, kde stojíte u Sochy Svobody? Žádný problém. Prostě všechny vaše myšlenky dokážete přetvořit do digitálního světa. To je přesně to, co mě na tomhle oboru baví. Něco vytvářet, vymýšlet a zkoušet.

Já u toho vydržel a po úspěšné maturitě jsem se dostal na místo grafika pro internetový obchod, kde už více než rok pracuji. Třeba já ve vašem věku ani nevěděl, co si mám představit, když se mluvilo o maturitě. Maturita je v podstatě taková velká zkouška, kde vám budou moci dát otázku na téměř jakékoliv učivo, kterým jste v hlavních předmětech prošli. Ale nejedná se jen o otázky jako takové. Musíte dokázat, že umíte napsat sloh na dané téma. Musíte ukázat, že dokážete vytvořit i něco prakticky a ne jen o tom mluvit.

Musíte dokázat, že si umíte poradit s matematickými úlohami, nebo že se domluvíte anglicky na jakékoliv téma. Maturita je taková zkouška dospělosti. Je to hranice mezi dětským životem a životem dospělého člověka, který vyráží do světa. Maturitní zkoušky jsou těžké. Ale když se učíte průběžně, není se čeho bát. A řeknu vám... když mi řekli, že jsem prošel maturitou, tak jsem pocítil jednu z největších radostí v životě. Protože dokážete učitelům i sami sobě, že jste dospěli, a že se dokážete prosadit v dalším životě.

Po maturitě jsem prošel asi dvěma brigádami, pak jsem si dal chvíli volno a začal jsem shánět práci. Měl jsem obrovské štěstí, protože v Hradci Králové zrovna nutně potřebovali náhradu za starého grafika, který jim odcházel. Měli sice více zájemců, ale jelikož jsem se grafice opravdu věnoval i ve svém

volném čase, tak jsem jim předvedl část mé práce a díky tomu si vybrali mě. Pracuji v teplé kanceláři s výkonným počítačem a dobrými kolegy. Co víc si přát?

Ted' sbírám praxi, která je důležitá. Po škole je to asi to nejdůležitější. Jak máte praxi, tak máte větší šanci se uchytit. A já se uchytit v oboru, který mě baví a je mi blízký.

Co baví vás? Existuje obor, kde byste to mohli uplatnit? Jestli ano, běžte si za tím, učte se, zlepšujte se a časem se vám to vyplatí.

Co nám řekli bývalí Ostrováci

Michal Tomášů

Všechno to začalo už v neděli 22. dubna. Snažím se usnout už v sedm večer, abych si řádně odpočinul a mohl se koncentrovat na nadcházející den. Nemůžu usnout, pořád mám zítřek před sebou. O jakém, že dnu to mluvím? Tehdy to pro mě nebylo obyčejné pondělí. V tento den probíhaly přijímačky na střední školu. Hned na první den přijímacích testů jsem měl školu, kde momentálně studuji a to SŠIS (Střední Škola Informatiky a Služeb) ve Dvoře Králové nad Labem.

I když jsem se na testy učil minimálně 3-4 měsíce předem a to pět dní v týdnu, i tak jsem neměl dobrý pocit, když jsem před školou vystoupil z auta, sedl si na lavičku před třídou, kde se tato zatím nejvíce stresující třičtvrtěhodina mého života odehrála. Od chvíle, kdy nás zkoušející pustil do třídy, jsem nepřemýšlel, kam si sednu, ale nad tím, jestli mi vůbec něco v hlavě zůstalo, protože jsem si připadal, jako kdyby moje kapacita mozku zrovna spadla na nulu. Prvních pět minut zkoušky bylo hrozných, pomalu ani podepsat jsem se nezvládl, ale jakmile za mnou byla druhá otázka, všechno dostalo svoje tempo, svůj smysl. Ze školy jsem už odcházel s úsměvem a pocitem, že to mám v kapse! Jenomže dvě hodiny na to, co euforie opadla, zase začaly pracovat nervy, tedy jen do nadcházející středy. Hodiny ukazovaly pět hodin přesně a SŠIS zveřejňuje výsledky přijímacího řízení. Jedu řádek po řádku od posledního místa, ale když dojedu k tlusté čáře, která oddělovala studenty, kteří jsou přijati a kteří ne, tak jsem se nenašel, projedu to ještě jednou a stejně nic. Radost přibývá čím dál víc, protože začínám projíždět vrchní polovinu tabulky. Jakmile najdu svoje jméno, nastala tak nepopsatelná radost! „Přijali mě!“ To jedině jsem opakoval až do doby, než jsem konečně usnul.

Prázdniny byly pryč a já nastupoval do nové třídy. Nervy z toho, že nikoho nebudu znát, jsem neměl. Na střední školu jsem nastupoval s bývalými spolužáky tady z Ostrova. Na první pohled jsem si říkal, že jako třída si nikdy nemůžeme sednout, ale opak byl pravdou. Plno sympatických, přátelských, ochotných lidí. To je naše třída. Pohoda a klid naší třídy zatím neopustily a doufám, že ani neopustí. Jak už jsem se zmínil, tak tedy studuji ve druhém ročníku na SŠIS ve Dvoře Králové nad Labem obor Informační a komunikační technologie.

Když bych měl obecně srovnávat základní školu se střední, je to celkem veliký rozdíl. Něco jako sklad učebnic, kde dostanete učebnice na každý předmět, tak to na střední škole neexistuje. Učebnice si musíte shánět sami, sešity taktéž. Průběh hodiny je taky úplně jiný. Rozsah probíraného učiva za jednu vyučovací hodinu je jednou tak větší. Kde jsou ty časy, že jsem popsal jednu stránku malého sešitu, teď když nepopíšu dvě větší tak je to zázrak. Testy, zkoušení se nikomu nevyhne. Den bez testu je svátek. Příprava trvá při nejlepším hodinu denně. Už bohužel nestačí jen dávat pozor při hodinách. Víím o tom své, už jen díky naší paní učitelce na český jazyk. Vždy nadiktuje jen to nejpodstatnější a zbytek si musím dohledat sám v učebnicích. Ze začátku jsem si říkal, že bude opravdu stačit jen ten sešit, ale když se potom v testu objevila otázka, kterou jsem v sešitě opravdu neměl, dal jsem na učitelčina slova a informace si začal dohledávat.

Co bych chtěl taky říci, bude spíše pro Vás, co plánují školu s maturitou, ale i pro Vás ostatní. Může se zdát, že ve druháku je blbost o ní mluvit, ale jak před nedávnem řekla jedna naše vyučující: „Podívejte, jak utekl prvák, vždyť jste ani nemrkli a na dveře klepe polovina druháku.“. Ano, mně to taky přišlo jako kravina, ale když jsem se nad tím zamyslel, tak ještě dva měsíce a ponesu si domů pololetní vysvědčení. Celá tato myšlenka závisí na tom, že se vyplatí učit teď, když na to je relativně ještě dost času a nic nedohánět v březnu ve čtvrtém ročníku. Hned po letošní maturitě jsem se bavil s kamarádem, co jí úspěšně složil, že se určitě vyplatí „skladovat“ ať už sešity nebo materiál, co od učitelů dostaneme, a to už jen z toho důvodu, že už v prváku se lehce oťukávají v daných předmětech témata maturity.

Co říct na závěr... Možná jen to, že třeba nebudete něčemu, co jsem napsal ani věřit. Odpověď je jednoduchá. Já když jsem ještě před nedávnem seděl v Ostrováckých lavicích a četl si tuto rubriku, tak jsem taky nevěřil a teď je to pro mě krutá realita.

Ať už těm nejmladším, tak těm nejstarším přeji šťastné a příjemné proplutí Ostrovem! ☺

Co nám řekli bývalí Ostrováci

Renata Kačerová

„Před dvěma lety jsem stála před jedním z nejtěžších rozhodnutí v mém životě – vybrat si střední školu. Byla jsem na vázkách, neměla jsem tehdy jasno, co mě baví, čím bych se v budoucnu mohla živit. Nakonec jsem se rozhodla pro gymnázium, je to totiž typ školy, po které můžete jít studovat v podstatě cokoli, čili to je ideální pro studenty, kteří ještě nevědí, kam dál. Sice pocházím z Jaroměře, tudíž jít sem na gympl by bylo ideální (žádné dojíždění), ale tehdy jsem se rozhodla, že mé budoucí studium povede prestižní Gymnázium J. K. Tyla v Hradci Králové.

Přijímací zkoušky, z mého subjektivního pohledu, nebyly nijak zvlášť těžké. Skládaly se ze tří Scio testů – český jazyk, matematika a obecné studijní předpoklady. Každý rok berou do prvního ročníku 150 studentů, tehdy nás přijímačky dělalo zhruba 350 žáků. I když se zdá, že šance dostat se na Tyla je malá, tak musím říct, že i přesto se divím, jak se sem nějací lidé mohli dostat.

Po prvních pár zářiových dnech vyučování na Tylovi jsem byla přesvědčená, že studium zde bude peklo a že jsem si měla vybrat jinak. V současné době toho vůbec nelituju. Zjistila jsem, že ačkoli jsou se zde kantoři, kteří jsou hodně přísní a nutí nás do učení, jsem ráda, že zde můžu studovat. Čím déle tu jsem, tím více poznávám jednotlivé kantory a usuzuji, že ve většině případů se jedná o lidi, kteří mají studentům co předat. A to nemluvím jenom o věcech, které se týkají vyučovacích předmětů. Mluvím i o umění přemýšlet nebo se dívat na svět jinak, než jenom z jednoho úhlu pohledu. To jsou takové dva nejdůležitější příklady, ve skutečnosti je jich mnohem víc.

Před nástupem do prvního ročníku má každý student za úkol zvolit si mezi výtvarnou a hudební výchovou (zde je možnost i HV v angličtině), kterou bude mít do konce druháku. Další povinnou volbou je vybrat se mezi vyučováním informatiky a výpočetní technologie v češtině nebo v angličtině. I tento předmět je vyučován pouze do konce druhého ročníku. V jeho polovině se však volí tři dvouleté volitelné předměty, ve třetím ročníku se pak volí jeden jednoletý předmět. Výběr je velmi široký (programování, kulturní antropologie, semináře z různých jazyků, psychologie, politologie, základy ekonomie, žurnalistika,...), škola nabízí vyučování i některých předmětů v angličtině, např. zeměpis či dějepis. Tyto volitelné předměty by měli posloužit jako příprava na maturitu a na vysokou školu.

Tyla bych doporučila komukoli, komu se nevdá trochu učit a chce získávat zkušenosti, které mu pomůžou pochopit dnešní svět a orientovat se v něm.“

Co nám řekli bývalí Ostrováci

Tomáš Hanko

„Zdravím všechny Ostrováky! Byl jsem požádán, abych napsal něco zajímavého o mé střední škole.“

Vybral jsem si střední školu informatiky a služeb ve Dvoře Králové nad Labem. Tato škola nabízí mnoho oborů, které můžete studovat.

Vzdělávací obory: Informační technologie, aplikovaná chemie, hotelnictví, kadeřník, kosmetické služby

Já osobně jsem si vybral Informační technologie, jelikož mám odjakživa zájem o počítače a chci se něco nového o nich naučit. Škola mě mile překvapila svým přístupem k žákům. Snaží se vyjít svým žákům vstříc a stejně tak učitelé. Už od začátku se nám tu snaží „vtloukat“ vědomosti důležité k maturitě, které se nám v budoucnu jistě budou hodit (tedy aspoň doufám ☺).

Škola je rozdělená do několika budov, které jsou výborně vybaveny nejmodernějšími pomůckami jak k učení, tak k rekreaci. Pokud chcete studovat některý z těchto oborů a zároveň chcete sportovat či posilovat tak je tato škola přímo pro vás. Já osobně jsem velký nadšenec sportů, a proto jsem strašně rád, že škola nabízí spousty možností si pořádně zaspportovat. V budově se nachází moderní posilovna. V okolí školy se nachází velký atletický stadion, školní hala a zimní stadion. Škola také pořádá různé dovednostní či sportovní turnaje, dokonce i turnaje ve hraní her.

Poslední co bych také kladně zhodnotil je jídlo. Ve škole je výborný bufet, ve kterém se skoro každý den minimálně jednou zastavím. A jídelna? Ta je super ☺ Kde jinde si můžu dát hranolky s kuřecím řízkem a tatarskou jen za 46Kč?

Toť je asi vše co bych chtěl o této škole říci. Kdybych si měl znova vybírat, kterou školu půjdu studovat, vybral bych si jí znova.

Web školy: <http://www.ssis.cz>

Chci popřát všem to nejlepší, hlavně letošním deváťákům, ať si vyberou správnou školu a ať se jim povedou přijímací zkoušky.

Měj se, Ostrove!“

Co nám řekli bývalí Ostrováci

Lucie Truhlářová a Kateřina Kočí

„Ahoj, chtěly bychom vám povědět nějaké užitečné informace o tomto gymnáziu, na kterém momentálně studujeme. Jelikož jsme měli dobré známky, nabídli nám studium v třídě osmiletého gymnázia, čili jsme nastoupily do „rozjetého vlaku“. Na gymplu to chce jednoznačně pevné nervy. Škola není špatná, ale učení a písemné práce jsou o hodně složitější než na základce. I přes to nám ze všeho nejvíce dělá problémy zkoušení před tabulí, ne proto, že bychom se bály vyjádřit, ale proto, že učitelé kladou celkem zákeřné otázky, na které nejenom my, ale i naši spolužáci, nedokážeme úplně správně odpovědět. Při hodinách je velmi dobré dávat pozor, a ne „pracovat“ na mobilu a nedávat pozor, jako naše nějaké spolužačky či spolužáci. Učitelé to víckrát neopakují, a poté to nikde neseženete. Naštěstí někteří učitelé mají zápisy i na tabuli, což je výhoda. Každé září gymnázium pořádá burzu učebnic, na které byste si měli opatřit všechny potřebné učebnice, které budete potřebovat. Nejvýhodnější však je, mít nějaké kamarády o třídu výše, kteří by vám učebnice prodali třeba i levněji. Takže pokud se někdo chystáte na tuto školu, klidně vám své učebnice z prváku prodáme. ☺

A teď něco ke vzhledu a výhodám školy: do školy se dostáváme pomocí čipů, což je velká výhoda, protože můžeme kdykoli o přestávkách nebo volných hodinách se jít nadýchat čerstvého vzduchu. Máme tu zde velmi pěkně zařízený bufet, ve kterém každý uspokojí svůj mlsný jazyček – ať přes zdravou svačinu nebo i přes tu méně zdravou. Na obědy nemusíme chodit daleko, což je výhoda hlavně v zimě. Naše jídelna je hned v prvním patře budovy. Místo šaten, kde se každý mačká, má každý do dvojice jeden velký botník a celkem prostornou skříňku poblíž vaší třídy, kam si můžete uložit prakticky cokoliv.

Na škole máme velmi dobře vybavené laboratoře na biologii, fyziku a chemii, která je od letošního školního roku nově zrenovována do moderní podoby. Ale jelikož jsme na základní škole laboratoře neměly, tak málo kdy víme, co máme přesně dělat se zadaným úkolem. I přesto nás velmi baví. Teď se dostáváme k tomu, které předměty by se neměly na základní škole zanedbávat. V našem případě, jsme velmi dobře připraveni z hodin českého jazyka od paní učitelky Kudláčkové a z hodin anglického jazyka od paní učitelky Kubálkové. Ale na druhou stranu nám dělají potíže předměty jako fyzika nebo chemie. Měly by se na základní škole vyučovat více do hloubky a zařadit mezi to i počítání různých příkladů.

Kdybychom mohly, hned bez přemýšlení bychom se vrátily do své staré třídy, která nám moc chybí. Byli jsme dobrý kolektiv a vám vzkazujeme, abyste si užívali každý den se svou třídou, co to jen jde. Na závěr bychom vám řekly, že po naší tříměsíčních zkušenostech s touto školou, bychom si ji i přes to všechno znovu vybraly a líbí se nám na ni.

Těšíme se na některé z vás. Na shledanou v září.

Co nám řekli bývalí Ostrováci

Adéla Jevčáková

O časech minulých, současných i budoucích

„Přestupem na střední školu a prvním pololetím v novém prostředí nás strašivali všichni základoškolští učitelé už od nástupu do osmičky. Králem mezi proroky zvěstujícími stinnou budoucnost, stres a vztek byl pan učitel Koudelka. Poselství jako: „Učte se! My jsme na vás ještě hodní, na střední to taková pohoda nebude ...“ nebo „počkejte, přestup! Ti vám tam daj! Připravte se na to, že první pololetí dostanete ceres, druhé už pak bude lepší ...“ byly na denním pořádku. Byla jsem z toho tak vynervovaná, že už koncem července jsem se třásla strachy z nástupu na střední, z prvního zářijového dnu ...., navzdory všem děsům a běsům, které prorokoval pan učitel Koudelka a zástup dalších, to alespoň podle mě nebyl takový „ceres“.

Abych dostála svému snu, nemusela jsem se rozmýšlet ani chvíli, dalším krokem v cestě na práva bylo gymnázium. Nechtěla jsem dojíždět do Hradce nebo Náchoda, proč taky, když jedno máme přímo v Jaroměři? Ještě než jsem ale stačila podat přihlášku, byla mi učiněna nabídka, jestli bych třeba náhodou nechtěla místo do klasického prvního ročníku čtyřletého studia nastoupit do kvinty, ze které odchází spousta žáků na jiné střední školy a která má prý také dost špatný prospěch, abych jim, podle jejich slov, pomohla zvednout stavy i průměr. Taková varianta se mi nejdřív zdála nemyslitelná – to bych se rovnou mohla rozběhnout hlavou proti zdi a neriskovat, že se mi samovolně z toho zahlení rozskočí. Čím déle jsem o tom ale přemýšlela, tím víc mě to lákalo. Byla to pro mě výzva ... tak jsem to prubla! 1. září 2014 jsem překročila práh Gymnázia a SOŠ Jaroměř coby žákyně 5. P.

Abych pravdu řekla, první tři týdny mnou zmítala deprese a byla jsem v pokušení z našeho ústavu utéct. Ne kvůli učivu, to byl toho času jediný důvod, proč jsem tam docházela, ale kvůli kolektivu. Nemůžu říct, že by na mě byli nějak zasedlí, nebo mě přehlíželi, to bych jim křivdila, spíš nevěděli, jak se ke mně mají chovat, a já nevěděla jak se chovat k nim. Byli už zaběhnutý kolektiv. Po těch čtyřech letech, které tam spolu strávili, jsem si připadala jako totální exot, kterým jsem taky byla. Teď, po pěti měsících, je to znatelně lepší. Docela mě berou především, protože jim sem tam dám něco opsat. Zjistili, že jim i já, blbá základoškolačka, můžu být v lecčem užitečná, tak se mnou teď jednájí úplně jinak. Já se upnula na jednu bývalou spolužačku, která se mnou prochodila prvních pět let Na Ostrově, a ještě dvě další fajn holky, které mě těch prvních pár týdnů nebraly jako naplaveninu.

Učení. Co do systému gymplu stačí mi jedno slovo: nalejvárna. Spousta předmětů, každý je důležitý, vyskytuje se v nich hafo latinských pojmů, mnoho z nich je naprosto nepodstatných, ale na zkoušení musíte znát všechny. Člověk pevně vůle a vysoké pracovní morálky se přizpůsobí. Já byla odhodlaná jít do toho po hlavě, vydobýt si v nové třídě nějaké postavení a pokračovat ve výsledcích, které jsem měla na základce. Možná to zní pošetile, ale já už asi jiná nebudu. Pokud chce člověk dosáhnout velkých věcí, musí si vytyčit velké cíle. Stát se v kvintě jednou z nejlepších se nakonec ukázalo jako velmi snadné, oni na to totiž nehorázně kašlou a užívají si, zatímco já se ve své, ať už pošetlosti či poctivosti učím.

Tak složité ty předměty zase nejsou, jen se člověk musí hecnout a říct si, že to dá, protože ty stránky zápisů se mu do hlavy sami nenalijou. Kdybych měla udělat stručný výčet, vypadal by takhle:

Český jazyk – Tam my holky, co přišly ze základky, budujeme, původní kvinta nikdy v minulosti češtině moc nedala, a má tedy značné mezery. Já sama za sebe můžu říct, že výuka českého jazyka Na Ostrově je vesměs velmi kvalitní. Díky paní učitelce Kudláčkové, která nás prudila jazykovými rozbory a vedlejšími větami, mám teď úplně v pohodě jedničku i na třetím stupni.

Anglický jazyk – Ten je naopak na našem gymplu alespoň z mého pohledu učen velmi nedbale. Konkrétně naše paní učitelka neprovozuje výuku angličtiny, ale britskou občanku v češtině. Vím všechno o Thanksgiving day, ale té opravdové angličtině, kterou tady provozuje paní Kubálková a která mě velmi bavila, se tam moc nedá.

Německý jazyk – vzhledem k tomu, že ve škole je víc němčinářů než češtinářů, vypadá to zhruba tak. Už teď v prvním pololetí u začátečníků se umím vyjádřit stejně, jako to umí ti, kdo se věnovali němčině

tři roky na základce. Ti naši němčináři – základoškoláci se vůbec nemohli přihlásit mezi pokročilé, protože na to jednoduše neměli.

Matematika – Mě příliš nebaví, naši paní učitelce říkáme v našem hloučku *definátorka*, protože nám podstrkuje spoustu definicí, zatímco opravdová matematika, ve které se počítá, zahálí.

Naukové předměty jsou počtem hodin rovny těm prvním čtyřem, podle mě důležitějším. **Biologie** mě na základce nebavila, na gymplu je to ale jeden z nejlepších předmětů. Učitelka nám všechny probírané věci, ukazuje na obrázcích nebo ve 3D modelech. Zatímco **dějepis** a **zeměpis** jsem měla strašně ráda. Teď mi lezou krkem. Pořád jenom opisujeme slaidy z monitorů, nikdo nám nic neukazuje ani nečte – je to otrava. **Společenské vědy** jsou nanejvýš první velikosti, ale já je mám ráda – je to humanitní věda a navíc ji učí jedna z mých oblíbených učitelek, která písemky, zkoušení i volné hodiny hlásí mnoho dní dopředu. **Fyzika** a **Chemie** byly na základce otrava. Teď když se v obou předmětech počítá, a člověk se tedy nemusí jen biflovat teorii, je to pro mě o poznání snesitelnější.

Závěrem bych ráda vyslovila hlavní myšlenku celého tohoto dvojlistu: jděte za tím, co chcete, ať už to je cokoliv, jen tak máte naději, že budete úspěšní a snad i spokojení. Žádný učený z nebe nespádl a i mistr tesař se někdy utne – chyby a občasné neúspěchy, zvláště první pololetí, jsou normální, nemá cenu se z nich hroutit, ale ani je ignorovat.

Doufám, že tento článek byl pro vás, když už ne motivační, alespoň snesitelný a ne jen směska nesrozumitelných plků o všem a o ničem. Já jsem na své střední děsně spokojená, na základku bych se už s prominutím nevrátila ani náhodou. Přála bych vám, abyste zažili totéž, ať už to je kdekoliv, protože to za to stojí.“

Co nám řekli bývalí Ostrováci

Veronika Jirmanová

Milé studentky, milí studenti, je to už pět let, co jsem byla studentkou základní školy a stála před jedním z nejdůležitějších rozhodnutí, před kterým teď stojíte vy. Moje bývalá třídní učitelka, Naďa Pávová, mě požádala, abych Vás inspirovala a napsala jako jedna z Vás. Teď už ale jako jedna z bývalých redaktorek se Vás pokusím posunout ve Vašem rozhodnutí někam dál.

Já jsem si vybrala Střední odbornou školu cestovního ruchu v Pardubicích. Doporučuji Vám, abyste se určitě zajeli podívat na den otevřených dveří dané střední školy než jen posuzovat školu z doslechu kamarádů. Dozvíte se tam mnohem více informací a můžete také mluvit s lidmi, kteří tu školu opravdu studují a na cokoli se jich zeptat.

Díky mé střední škole jsem získala velké množství zkušeností a také zážitků. Měli jsme plno odborných předmětů, spoustu cizích jazyků, možnost praxe v oboru nebo i možnost vycestovat do zahraničí. Díky této příležitosti jsem byla jak na klasických zájezdech, tak třeba i na třítydenní pracovní stáži v Německu. Také jsem se podívala do Francie, Slovinska či Polska.

Já jsem na této škole byla velmi spokojená, a pokud právě Tebe láká cestování a poznávání různých zemí a kultur, mohu Ti tuto školu jenom doporučit.

Tímto Vám přeji, aby Vaše budoucí studium, ať už na jakékoliv střední škole, bylo úspěšné.

Minirozhovor

... s Marií Voborníkovou (5. A), nadějnou atletkou

- **Jaký tým reprezentuješ?**

Závodím za TJ Sokol Jaroměř.

- **Co bys nám řekla o atletice?**

Trénuji na novém stadionu v Jaroměři (hala Asvaj). Mé disciplíny jsou běh na 60 a 600 metrů, skok do dálky, hod kriketovým míčkem.

- **Máš nějaká ocenění?**

Ano, mám asi 8 medailí, tu poslední mám z krajského přeboru v družstvech, kde jsme skončili na druhém místě.

- **Jak často chodíš na atletiku?**

Na atletiku chodím třikrát týdně.

- **Jaká je tvoje nejoblíbenější disciplína?**

Mými nejoblíbenějšími disciplínami jsou běh na 60 metrů a skok do dálky.

- **Co považuješ za své největší vítězství?**

Cením si vítězství v krajském přeboru družstev.

- **Je něco, co na atletice opravdu nesnášíš?**

Ne, atletiku mám ráda v každém ohledu.

- **Kdo tě přivedl k atletice? Jaký mají tvoji přátelé názor na atletiku?**

K atletice mě přivedla rodina. Většina mých kamarádů se mě snaží podporovat a fandí mi.

- **Chtěla by ses věnovat atletice, až budeš dospělá?**

Ještě jsem o tom moc nepřemýšlela.

- **Byla jsi se svým týmem na závodech někde mimo Jaroměř a Josefov?**

Obvykle jezdíme do Hradce Králové, do Týniště, do Dvora Králové a do Trutnova.

- **Doporučila bys čtenářům atletiku? Proč?**

Rozhodně bych atletiku doporučila. Je to všestranný sport.

JET

Rozhovor ...

tentokrát
s paní učitelkou Milenou Lelkovou

- **Z jakého města pocházíte?**

Z Poličky, je to krásné město na Vysočině.

- **Jaké životní období si myslíte, že je nejlepší, a proč?**

Každý věk má něco do sebe a záleží na okolnostech a člověku samotném, zda plně využije toho, co mu život právě nabízí. Důležité je mít kolem sebe lidi, kteří s námi sdílejí to dobré i zlé, a pak je jedno, jestli je nám 5 nebo 100 let

- **Co byste vzkázala svému mladšímu já?**

Zůstaň stejná. Nic bych neměnila

- **Máte děti?**

2 holčičky – Zuzanku – 10 let a Štěpánku – 3 roky.

- **Čemu jste se věnovala v dětství?**

Chodila jsem do Lidušky(dnešní ZUŠ) na klavír, zpívala v dívčím triu a hrála na kytaru, ráda kreslila, chodila hodně s kamarády ven.

- **Kam jste chodila do základní školy?**

Do ZŠ v Poličce, říkali jsme jí červená, podle cihel, ze kterých je postavená. To období jsem milovala, hlavně 2. stupeň. Chodila jsem do matematické třídy a měli jsme tam bezva partu.

- **Čím jste chtěla být v dětství, a proč?**

Asi učitelkou ☺☺ a také kuchařkou - obojí se mi splnilo.☺

- **Kolikátou máte jako třídní třídu, a jaké je? (hodná, zlobivá atd.....)**

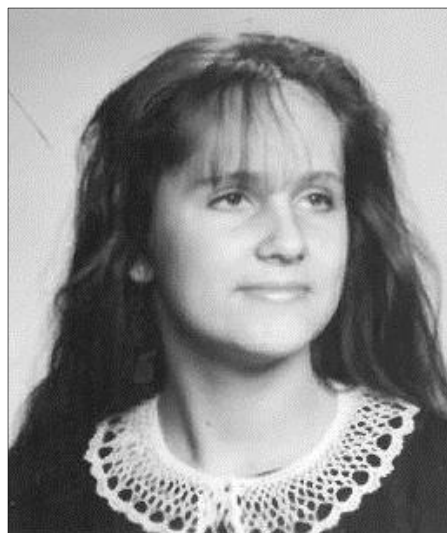
6.A - zatím si na sebe zvykáme, uvidíme na "stmelováku", na který zítra odjíždíme. Tam se nám to asi pěkně vybarví.

- **Jak vás přijali žáci?**

Snad dobře, důležité je najít "společnou řeč", ale samozřejmě jsou i výjimky. Tito žáci však mají problém přijmout kohokoliv a často i sami sebe.

- **Co učíte za předměty?**
Výtvarka, hudebka, angličtina.
- **Kdybyste vyhrála 1 milión, co byste s ním udělala?**
Měla bych pěkný základ na vlastní letadlo. 😊
- **Jaký byl váš oblíbený předmět na ZŠ a proč?**
Všechny kromě tělocviku, ráda se dovidám nové věci, nesnáším běhání na čas:(
- **Máte ráda cestování, a kam byste se chtěla podívat?**
Miluji cestování, hlavně po naší krásné vlasti. Je tady mnoho k vidění a člověk zde může zažít neuvěřitelné věci. Jinak bych se podívala kamkoliv jinam, ale hlavně aby tam bylo bezpečno a těchto míst bohužel na světě ubývá.
- **Do jakého století byste se chtěla podívat? A proč?**
Do Evropy v 17. a 18. Století. Chtěla bych zažít baroko.
- **Která možnost se vám více líbí?**
- **Léto nebo zima?**
Léto, zima, jaro i podzim. 😊
- **Zimní brusle nebo lyže?**
Nic.
- **Kniha nebo film?**
Obojí.
- **Modrá x růžová**
To je úplně jedno
- **Gaučing x sport**
Jak kdy.

Děkujeme za rozhovor a za zapůjčené fotografie 😊

Minirozhovor

... s Filipem Šandou (9.A), který zpívá v Boni Pueri

Boni Pueri - český chlapecký pěvecký sbor se sídlem v Hradci králové, který se účastní mnoha zahraničních turné.

- **Jak dlouho zpíváš v Boni Pueri?**

V Boni Pueri zpívám už 10 let.

- **Kolik je ve sboru zpěváků?**

V malém sboru počet zpěváků pořád roste, takže to nemůžu přesně říct. A v hlavním jich je cca 80.

- **Kde v zahraničí jste vystupovali naposledy a kde plánujete v budoucnu vystupovat?**

Naposledy jsme vystupovali v Šanghaji v Číně a plánujeme vystupovat v Izraeli v Jižní Koreji.

- **Byl tam někdo známý?**

Byla tam Kristen Johnston, ale není to moc známá herečka. (hrála v Hudbu složil, slova napsal)

- **Líbilo se ti v Číně? Co se ti tam nejvíc líbilo?**

Jo, byl to náš nejlepší zájezd. Nejvíc se mi tam líbilo... všechno.

- **Spolupráci s jakým slavným zpěvákem bereš jako váš největší úspěch?**

Myslím, že s Bobbym McFerrinem. (naspíval Don't worry be happy).

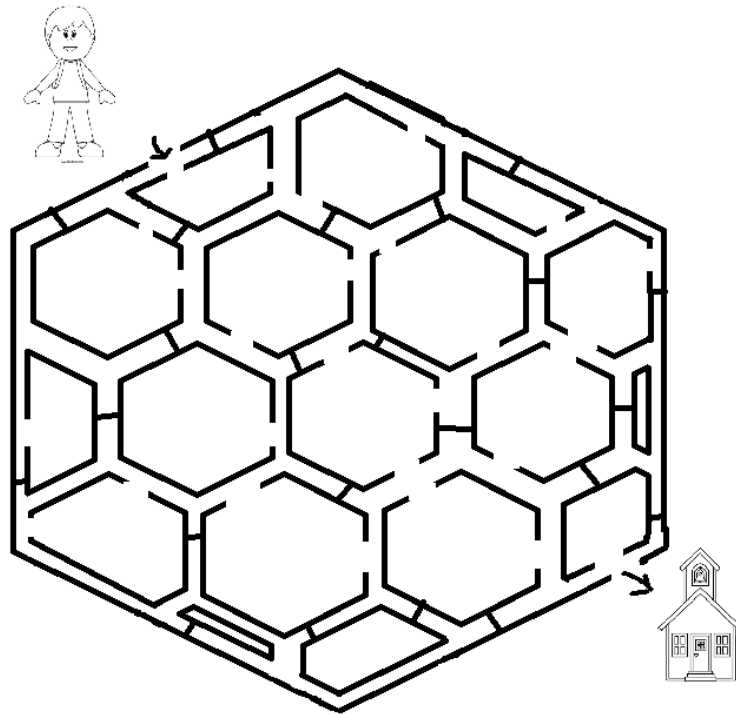
- **Co děláš mimo zpěvu ve svém volném čase?**

Hraju badminton a taky rád spím. ☺

Bludiště

BED

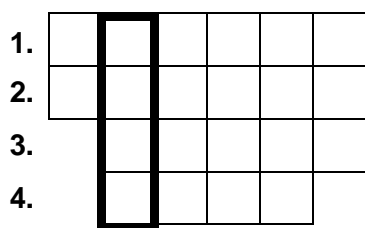
Hřebenovka

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š

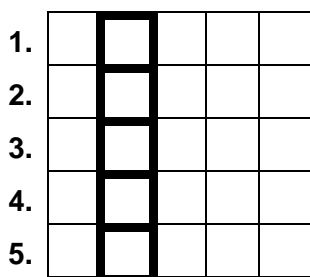
1. Plod smrku	9. Oblečení
2. Měkkýš	10. Vedoucí
3. Trauma	11. Prach
4. Číslo	12. Módní doplněk
5. Budova, do které chodíš	13. Honem!
6. Maso	14. Časté ubližování druhým
7. Urážlivá nadávka	15. Přípravek na mytí vlasů
8. Směšná postava	16. Žák, který se často učí

JET

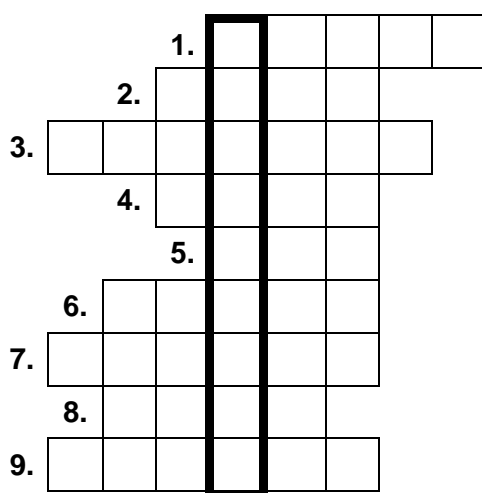
Křížovky

1. had
2. ten, co daruje krev
3. zelenina
4. obydlí Eskymáka

1. Stát v Asii
2. Pořekadlo
3. Drobný anglický peníz
4. Knot v množném čísle
5. Zpívání

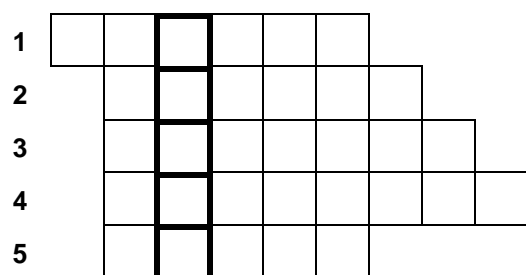
1. DŘEVĚNÁ NÁDOBA NA VODU
2. SEVŘENÁ DLAŇ
3. HOSPODÁŘSKÉ STAVENÍ
4. TEKUTINA
5. VLASTNOST
6. MÁLO
7. ZNIČENÝ ČLOVĚK
8. VOJENSKÝ ÚTVAR
9. PASEKA

MAJ

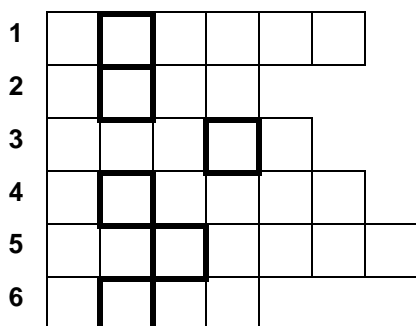
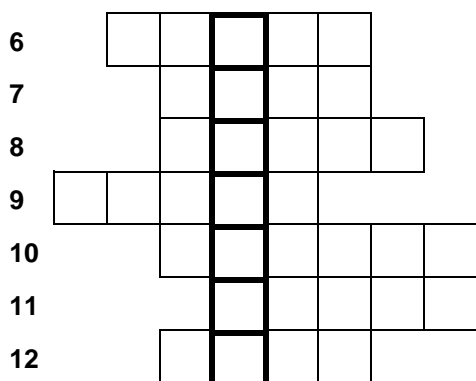

Křížovky

Muzikálový tanečník, náš absolvent:.....

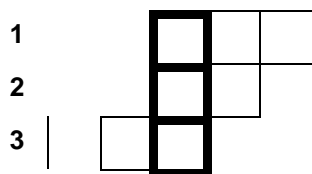

- 1) Nakládané ovoce
- 2) Přístroj na video
- 3) Staré zápisy
- 4) Pták s velkým zobákem
- 5) Okraje střech
- 6) Zvíře s krunýřem
- 7) Náš přítel i nepřítel
- 8) Roztomilý medvídek
- 9) Obyvatelé Skotska
- 10) Island
- 11) Stone
- 12) Vyjmenované slova po P

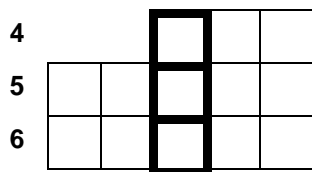

1. Koňské nehty
2. Zvíře podobné koni
3. Kostra
4. Angl. oranžová
5. Zvíře, které žije v Americe
6. Zvíře s vlnou

FOA

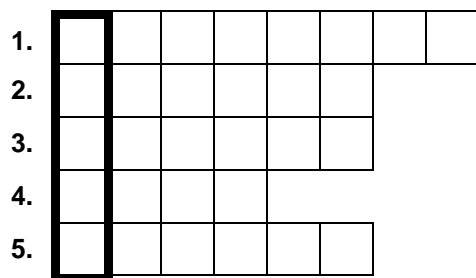
1. $10 \times 10 = ?$
2. $5 \times 7 = ?$
3. $10 \times 6 = ?$
4. Král zvířat
5. proudí v žilách
6. turistická ubytovna

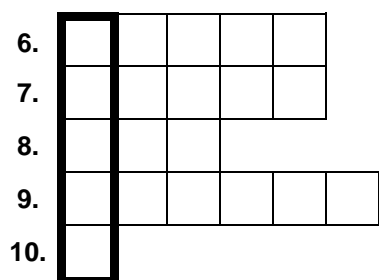
Marie Brumovská, 8.A

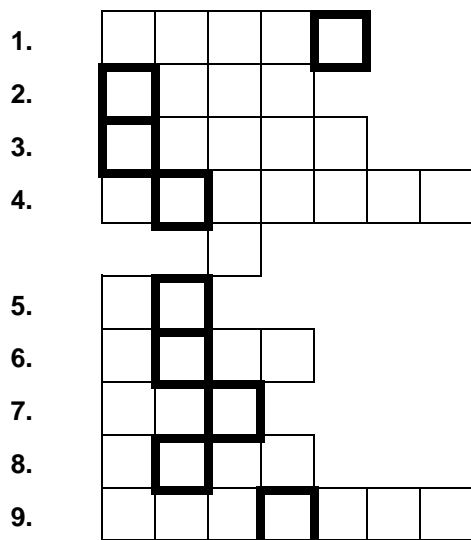
Křížovky

1. Rasa psa
2. Ovoce
3. 2. planeta naší soustavy
4. Chlapecké jméno
5. Evropský stát
6. Část těla
7. Zvíře
8. Německá řeka
9. Hudební nástroj
10. Dlouhá samohláska

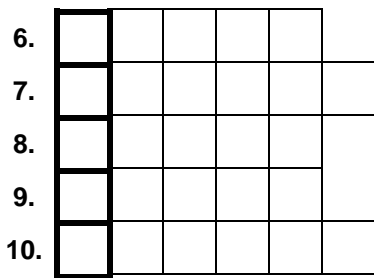
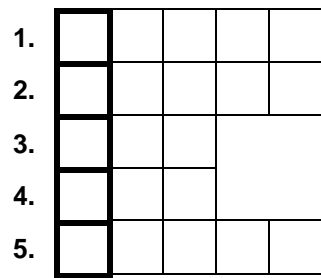
KLN

1. Koupaliště
2. Dopravní prostředek
3. Savec
4. Nezdravý člověk
5. Základní škola
6. Otvor v domě
7. Zrak
8. Velké a tlusté zvíře podobné mamutovi
9. Anglicky žirafa

BED

Křížovky

1. Hmyz
2. Klam
3. Dopravní prostředek
4. Zrakový orgán
5. Věc na stromě
6. Chlapecké jméno
7. Zelenina
8. Ovoce
9. Africký stát
10. Domácí mazlíček

PRR

Najdi 6 rozdílů

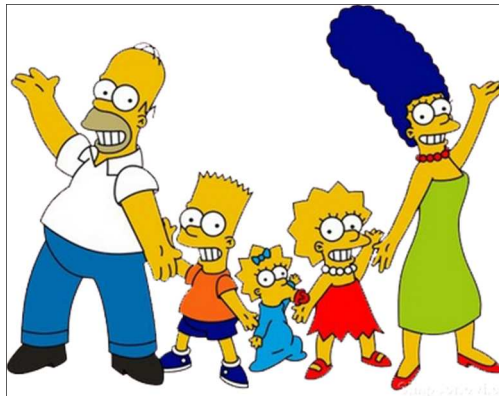

FOA

Test

Znáš dobře seriál Simpsonovi?

1. **Jakou má barvu vlasů Margie?**
  - a) Zelenou
  - b) Modrou
  - c) Hnědou
2. **Kolik má Margie a Homer dětí?**
  - a) 4
  - b) 2
  - c) 3
3. **Jak se jmenují Margie a Homera děti?**
  - a) Tom, Maggie, Lisa
  - b) Bart, Maggie, Lisa
  - c) George, Bart, Maggie
4. **Na jaký hudební nástroj hraje Lisa?**
  - a) Saxofon
  - b) Kytara
  - c) Housle
5. **Kolik mají Simpsonovi zvířat?**
  - a) 1
  - b) 0
  - c) 2
6. **V jakém městě Simpsonovi bydlí?**
  - a) Springfield
  - b) Washington DC
  - c) Ottawa

Vyškrtávačka

F	Y	Z	I	K	A	O	P
A	H	S	J	Z	Y	N	U
N	K	A	O	S	O	K	I
I	L	N	S	T	R	O	M
T	Z	A	A	U	A	Á	O
Ě	A	N	E	Ž	K	A	S
V	T	A	Š	K	A	V	T
K	S	P	A	A	O	B	D

Slova: strom, tužka, Anežka, rak, taška, ananas, mák, okno, fyzika, nota, květina, most

Něco na zamyšlení

167 "Nebor život příliš vážně, stejně z něj..."
Elbert Hubbard

C I B U L E T A D L O S O S E L P N
E M A R G O T P Y R K O R L O J G A
A S K V V Á L Y A Z Ř M E D S V O V
T E O B L A N K E T E T E U C A L Á
E L L M C E V Á P S S Ř I L T E O R
N S I E B O Ž I V O T D O S O O R K
A U B E L R S Č P S Á Ů I V L U D Í
L O Ř D R T E S Z R A J L D E N N L
P H Í I O L U R E F E R E N T Ř E C
E Ř K L A Š Š K O K O S A L S A D E
K Š E B E N D Ž O Ž G N I K O M S R
A I R É X I M H A R M O N I K A V P

BLANKET - DENDROLOG - DŘEVOŘEZ - KARAS - KOKOS - KOLIBŘÍK - KOSTEL -
KRYPTOGRAM - KŘEST - KŘÍDLOVKA - LOSOS - MLÁTA - ORLOJ - PISTOLE - PLACEBO -
PLANETA - PLESO - POSTEL - PRECLÍK - RÁDIUS - REFERENT - RIKŠA - SALSA - SEDLO -
SMOKING - SOMBRERO - SRDCE

Sudoku

8	5	4		9	7
9	6		5	7	3
1		2	3	6	8
5	6		3	7	2
1	3		7	8	5
4		5	9		6
	5	2	7	8	3
9	8		3	5	7
7			6		1

STV

Zopakuj si angličtinu

1) Přelož

Pes - _____ Kočka - _____

Kráva - _____ Pták - _____

Ovce - _____ Králík - _____

Prase - _____ Kuře - _____

2) Slož z písmen anglická slova

Betal - _____ Clinep - _____

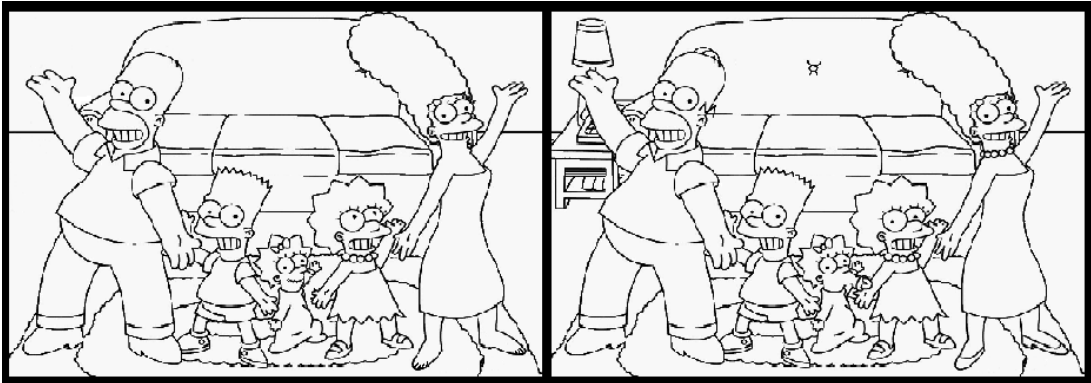
Ochlos - _____ Kabc - _____

Ariegf - _____ Engre - _____

KLN

Najdi 7 rozdílů

Vyškrtačky

H	F	P	I	L	O	T	L	K	J
H	P	D	T	A	L	S	L	O	N
D	E	A	R	G	K	L	I	H	U
S	S	Š	K	O	L	A	N	M	G
D	C	G	G	R	S	V	B	R	H
H	S	T	A	R	Á	Í	V	A	F
O	D	M	K	H	H	D	M	K	S
E	P	A	F	L	G	R	R	Y	B

PES, SLON, ŠKOLA, SLAVÍ, STARÁ, MRAKY, PILOT, TMA

BED

Vyškrtej všechny dvojice písmen a čísel a uvidíš, co ti vyjde za slovo ☺

A	K	F	C	I	4	M	0
R	1	J	T	G	Š	U	8
9	K	H	5	M	B	T	K
6	D	20	7	L	Q	J	A
2	7	8	11	6	40	20	Q
30	E	40	9	3	11	2	M
I	V	B	K	5	Š	H	F
4	R	G	N	C	T	D	30

FOA

2 testy

Poznáš tyto postavy?

1.

3.

2.

4.

Poznáš tyto seriály?

1

3.

2,

4.

PRR

Tak 130 nebo 13?

Naše škola slaví 130 let. To je hodně vysoký věk. Kolik žáků zde dostalo psychický záchvat z písemky, kolik učitelů se tu navztekalo... a co teprve uklízečky? Kolik uklízeček si řeklo, když vešly na záchodky „Ten Pepa jedl zase čočku.“ Taky vysoký číslo! Už se tady toho stalo opravdu hodně.

Byl tu vojenský lazaret, muzeum a dokonce škola. To jste nečekali, co? Dalo by se říct, že už je stará... nebo ne? Když by někdo cizí, co by se nedíval na omítku, přišel do školy, řekl by si, že je to poměrně moderní škola. Vždyť tu máme inter-aktivní tabule, dvě počítačové učebny, automat a spoustu dalšího. Uvnitř tedy budova vypadá moderně a zvenku vypadá... no, sešle. Ale to se (snad) brzy spraví.

Tak snad nám ta škola dlouho vydrží (protože jinak bychom museli chodit třeba... na Boženu).

JET

Řešení hádanek

Str. 3:

Kvíz – naše škola: 1a, 2c, 3b, 4a, 5c, 6a, 7b, 8b

Str. 5:

Křížovka: Výročí

Str. 26:

Křížovky: Žáci, Učení, Vědomosti

Str. 27:

Křížovka: Ostrováci

Str. 28:

Křížovky: Marek Lhotský, Ostrov, 130 let

Str. 29:

Křížovky: David Horký, Naše škola

Str. 30:

Křížovka: Miloš Tomek

Najdi 6 rozdílů:

Str. 31:

Test - Znáš dobře Simpsonovi?: 1b, 2c, 3b, 4a, 5c, 6a

Str. 32:

Sudoku:

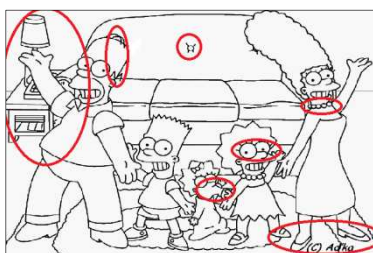
8	3	5	4	1	6	9	2	7
2	9	6	8	5	7	4	3	1
4	1	7	2	9	3	6	5	8
5	6	9	1	3	4	7	8	2
1	2	3	6	7	8	5	4	9
7	4	8	5	2	9	1	6	3
6	5	2	7	8	1	3	9	4
9	8	1	3	4	5	2	7	6
3	7	4	9	6	2	8	1	5

Zopakuj si angličtinu:

- 1) Pes – Dog, Kočka – Cat, Kráva – Cow, Pták – Bird, Ovce- Sheep, Králík – Rabbit, Prase – Pig, Kuře – Chicken
- 2) Betal – Table, Clinep – Pencil, Ochlos – School, Kabc - Black, Ariegf – Girafe, Engre - Green

Str. 33:

Najdi 7 rozdílů:

Vyškrtačka: 130 let

Str. 34:

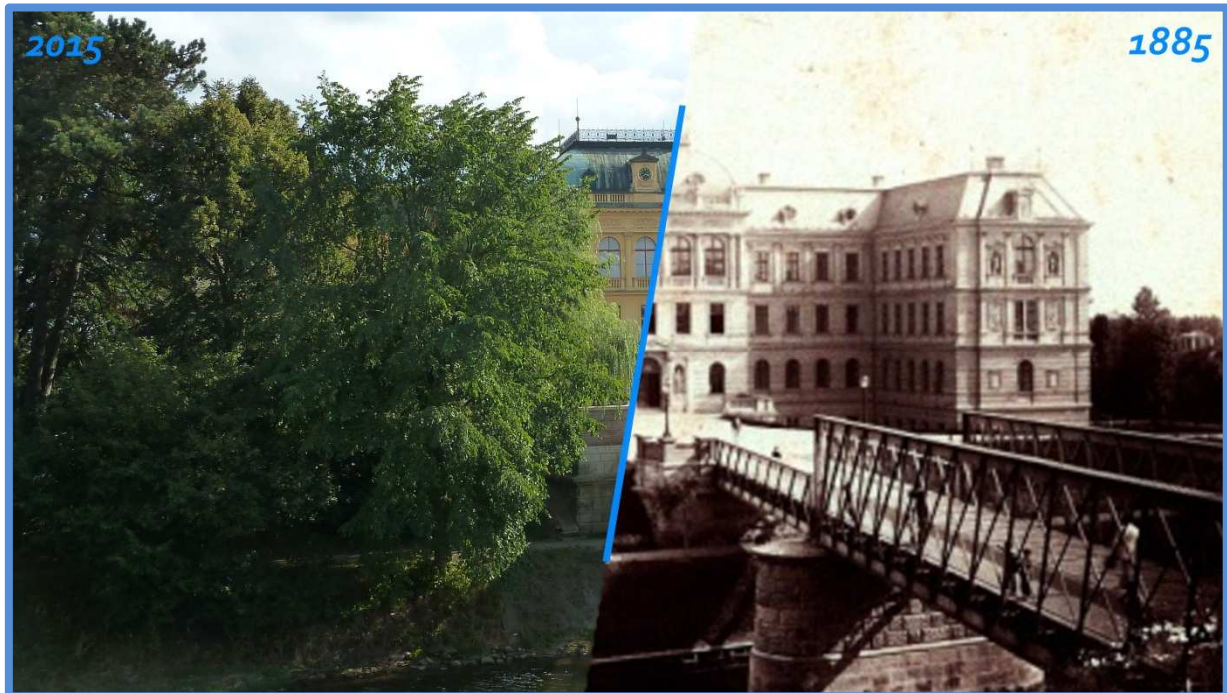
Poznáš tyto postavy?

1. Dobby, 2. Aladin, 3. Jack Sparrow, 4. Scooby Doo

Poznáš tyto seriály?

1. Simpsonovi, 2. Futurama, 3. Příšerky s.r.o., 4. Jak vycvičit draka

130 let

V roce 1885 byla v Jaroměři dokončena stavba Komenského mostu, který se stal neodmyslitelnou součástí obrazu města na dalších 128 let. Pohodlným širokým mostem se propojilo dosavadní centrum města s lokalitami Na Ostrově a Na Ptákách.

Že most je symbolickým vyjádřením potřeby spojení a propojení, se ukázalo okamžitě po noci z 2. na 3. června 2013, kdy byl velkou vodou podemlet středový pilíř mostu, čímž došlo k jeho poškození do té míry, že bylo rozhodnuto most odstranit a na jeho místě postavit most nový.

Vítězným návrhem se stala studie lávky ve tvaru páteře Prof. Ing. arch. Mirko Bauma.